

PARAULA I VIDA

Acompanyem Jesucrist i els germans que pateixen

Viure la Quaresma en dies de pandèmia reclama acompanyar espiritualment el Senyor en els seus sofriments, ja que els està patint en els seus germans, que hem d'acollir nosaltres, com a germans nostres.

Hem de ser sensibles als patiments sanitaris i materials, psicològics, espirituals i socials que infligeix la pandèmia a la humanitat, i especialment als que estimem i als que tenim a prop. En el seu Missatge per a la Quaresma, el Papa Francesc comenta que Jesús, en l'anunci als seus deixebles de la seva passió, mort i resurrecció, per complir amb la voluntat del Pare (Mt 20,17-19), els revela el sentit profund del seu Misteri pasqual, i els demana associar-s'hi, per a salvar el món.

Acompanyem Jesús en els seus sofriments, Ell «*que es va fer no res, fins aprendre la condició d'esclau... s'a baixà, i es feu obedient fins acceptar la mort, i una mort de creu*» (Fl 2,8). Acompanyar i identificar-se amb el Senyor, ja que avui Jesús Crucificat continua patint en les víctimes de la Covid-19 i en tantes altres pandèmies, i, Ressuscitat, continua venent per l'esperança que infon als que es lliuren per amor als germans.

Ens hi ajudarà aprofundir en el fet que Jesús va patir de moltes maneres i al llarg de tota la seva vida. Va viure les dificultats d'un pobre que «*no té on reposar el cap*» (Lc 9,58). Va patir les temptacions i els dubtes humans. Va haver de decidir i cercar, sense que tot estigués clar. Va aprendre amb sofriments a obeir. I va patir la soledat, la incomunicació i la incomprensió dels que l'envoltaven. Ell anava més enllà, però ells no el seguien: «*Cap profeta no és ben rebut a la seva terra*» (Lc 4,24). Va haver de fugir, li posaven trampes. Va ser mal vist per les autori-

tats. El van traïr per diners (Lc 22,1-16). I va ser injustament condemnat, torturat i clavat a la Creu. Tots el van abandonar i aparentment va fracassar. La passió de Crist revela tots els sofriments espirituals, morals i físics del Senyor i de la humanitat.

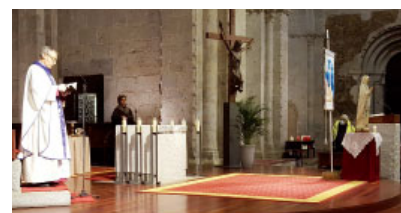
Però ¿com va viure el sofriment Jesús, perquè l'itemem? Amb interioritat i pau. Amb una única i gran intimitat amb el Pare: «*Pare, jo sé que Vós m'escolteu sempre*» (Jo 11,42). Amb silenci actiu. Són notables els seus silencis com en la passió de Marc, en la qual sempre està callat; no contesta ni es defensa. I amb solidaritat cap als qui pateixen i els pecadors. Ell carrega sobre seu el pecat de tots: «*És l'Anyell de Déu que lleva el pecat del món*» (Jo 1,29). Pateix amb sentit, ja que dona valor redemptor al sofriment i a la creu. La seva vida i el seu sofriment és un sacrifici digne del Pare. Està salvant el món. Sobretot, amb un gran amor. És en les dificultats quan l'amor es manifesta més: «*Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics*» (Jo 15,13).

Podem assumir els nostres propis sofriments, que són part important de la nostra vida, i viure'ls com un sacrifici que podem oferir, en els quals podem «gloriar-nos» (Sant Pau). Acompanyar amb amor els qui pateixen a prop nostre, lluitant per abaixar els seus patiments i acompanyant-los amb tendresa i valentia, amb les forces que Déu ens donarà. Com el Cirineu va ajudar Jesús (Lc 23,26). I acompanyar el Senyor, aprenent de la mà de la Mare de Déu, Mare dolorosa, forta i silenciosa al peu de la Creu, perseverant, plena de fe i de confiança en la Resurrecció.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Celebració de la Jornada del Malalt

La diòcesi va celebrar l'11 de febrer la 28a Jornada Mundial del Malalt coincidint amb la festivitat de la Mare de Déu de Lourdes.

A la Catedral de Santa Maria d'Urgell, el seu Rector i també Consiliari diocesà per a l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, Mn. Ignasi Navarri, va presidir l'Eucaristia central de la commemoració, a les onze del matí, que va aplegar a molts fidels i membres de l'Hospitalitat. Va fer referència en la seva homilia al missatge del Sant Pare amb motiu d'aquesta diada, que recorda les paraules pronunciades per Jesús «*Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar*» (Mt 11,28): «Aquestes paraules expressen la solidaritat del Fill de l'home, Jesucrist, davant d'una humanitat afligida i sofrent», diu el Papa, assenyalant que «l'Església desitja ser cada vegada més —i el millor que pugui— la «posada» del Bon Samarità que és Crist (cf. Lc 10,34)». A l'Eucaristia també hi van participar membres de la Delegació diocesana de Pastoral de la Salut i molt ancians i malalts van rebre la unció dels malalts.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

On hi ha tribulacions, Jesús s'hi fa present

En aquest context (de la pandèmia), més aviat desolador per a àmplies majories, som a «Tir», hi ha tribulacions, l'Evangelí ens diu que Jesús s'hi fa present.

La dona cananea demana a Jesús «Tingueu compassió de mi, Senyor.» Tenir compassió vol dir ser capaç de «patir amb», *compati*.

Trobar persones compassives és un tresor, persones capaces de «patir amb». Si alguna cosa ens mata és la in-

diferència, el passar de llarg del dolor aliè.

Poden compadir les persones misericordioses.

Al *Sermó 358 A*, sant Agustí explica què és la misericòrdia, i diu que aquesta paraula n'inclou altres dues: *miseria* i *cor*; misèria i cor. Es parla de misericòrdia quan la misèria aliena toca i sacseja el teu cor.¹

Goso fer una crida a la misericòrdia, que és molt més que la solidaritat. Hem

de viure la revolució de la misericòrdia. La misericòrdia canvia el món.

El papa Francesc explica que la misericòrdia va més enllà de la Llei. La misericòrdia no humilia ni maltracta, sinó que «Déu perdona amb una carícia».²

La misericòrdia es la plenitud de la justícia.

Margarita Bofarull, rscj

Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

¹ Cfr. AGUSTÍN DE HIPONA, *Sermón 358 A* (Morin 5), traducció de Pío de Luis Vizcaíno, [en línia] <<https://www.augustinus.it/spagnolo/discorsi/index2.html>> [Consulta: 4 de setembre de 2020].

² Cfr. FRANCESC, *Meditaciones diarias*, Misas matutinas en la capilla de la *Domus Sanctae Marthae*. 7 de abril de 2014, [en línia], <http://w2.vatican.va/content/francesco/es/cotidie/2014/documents/papa-francesco_20140407_perdon-caricia.html> [Consulta: 4 de setembre de 2020].

PALABRA Y VIDA

Acompañemos a Jesucristo y a los hermanos que sufren

Vivir la Cuaresma en días de pandemia reclama acompañar espiritualmente al Señor en sus sufrimientos, pues los está padeciendo en sus hermanos, que debemos acoger nosotros, como hermanos nuestros. Debemos ser sensibles a los sufrimientos sanitarios y materiales, psicológicos, espirituales y sociales que inflige la pandemia a la humanidad, y especialmente a los que amamos y a los que tenemos cerca. En su Mensaje para la Cuaresma, el Papa Francisco comenta que Jesús, en el anuncio a sus discípulos de su pasión, muerte y resurrección, para cumplir con la voluntad del Padre (Mt 20,17-19), les revela el sentido profundo de su Misterio pascual, y les pide asociarse a él, para salvar el mundo.

Acompañemos a Jesús en sus sufrimientos, Él que «se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo... se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte y una muerte de cruz» (Flp 2,8). Acompañar e identificarse con el Señor, pues hoy Jesús Crucificado continúa sufriendo en las víctimas de la Covid-19 y en tantas otras pandemias, y, Resucitado, continúa venciendo por la esperanza que infunde a los que se entregan por amor a los hermanos.

Nos ayudará el profundizar en el hecho de que Jesús sufrió de muchas maneras y a lo largo de toda su vida. Vivió las dificultades de un pobre que «no tiene donde reclinar la cabeza» (Lc 9,58). Sufrió las tentaciones y las dudas humanas. Tuvo que decidir y buscar, sin que todo estuviese claro. Aprendió con sufrimientos a obedecer. Y padeció la soledad, la incomunicación y la incompreensión de los que le rodeaban. Él iba más allá, pero ellos no seguían: «Ningún profeta es bien recibido en su tierra» (Lc 4,24). Tuvo que huir, le ponían trampas. Fue mal visto por las autoridades. Le traicionaron por dinero (Lc 22,1-16). Y fue injustamente condenado, torturado y clavado en la Cruz. Todos le abandonaron y aparentemente fracasó. La pasión de Cristo desvela todos los sufrimientos espirituales, morales y físicos del Señor y de la humanidad.

Pero ¿cómo vivió el sufrimiento Jesús, para que le imitemos? Con interioridad y paz. Con una única y gran intimidad con el Padre: «Padre, yo sé que Tú me escuchas siempre» (Jn 11,42). En silencio activo. Son notables sus silencios como en la pasión de Marcos, en la que siempre está callado; no contesta ni se defiende. Y con solidaridad hacia los que sufren y los pecadores. Él carga sobre sí el pecado de todos: «Es el Cordero de Dios que quita el pecado del mundo» (Jn 1,29). Sufre con sentido, pues da valor redentor al sufrimiento y a la cruz. Su vida y su sufrimiento es un sacrificio agradable al Padre. Está salvando el mundo. Sobre todo, con un gran amor. Es en las dificultades cuando el amor se manifiesta más: «Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos» (Jn 15,13).

Podemos asumir nuestros propios sufrimientos, que son parte importante de nuestra vida, y vivirlos como un sacrificio que podemos ofrecer, en los que podemos «gloriarlos» (San Pablo). Acompañar con amor a los que sufren cerca de nosotros, luchando por aminorar sus sufrimientos y acompañándolos con ternura y valentía, con las fuerzas que Dios nos dará. Como el Cireneo ayudó a Jesús (Lc 23,26). Y acompañar al Señor, aprendiendo de la mano de la Virgen María, Madre dolorosa, fuerte y silenciosa al pie de la Cruz, perseverante, llena de fe y de confianza en la Resurrección.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Segueixen endavant les trobades de joves en la Pastoral Juvenil i Universitària del Bisbat

La Pastoral Juvenil i Universitària del Bisbat d'Urgell s'està duent a terme a través de reunions virtuals i de seguiments personalitzats, que permeten continuar en contacte amb els joves i fer l'acompanyament en l'espiritualitat que requereixen en aquest temps d'incerteses. El primer cap de setmana de febrer es va fer una reunió de manera telemàtica del grup universitari molt simbòlica, en la que va participar Lluís Plana, Delegat diocesà, recentment intervingut, i en la que va ser rebut amb alegria i emoció. També hi van ser presents els monitors del grup, Toni Egea i M. Carme Girart.

El seu testimoni de la tasca que s'està duent a terme, l'han expressada els monitors amb aquesta aportació que us adjuntem:

«D'ençà que vam començar aquest nou curs, amb les incerteses que provoca la pandèmia que ens toca viure, els grups TXT d'adolescents i joves del nostre Bisbat d'Urgell, ens hem anat adaptant a les circumstàncies i realitats que ens demana el govern. Això no ha impedit que, d'una manera presencial (quan ens ho han permès) o virtual, els grups TXT de les nostres parròquies i la Pastoral Universitària anéssim endavant amb les nostres reunions de revisió i comunió de vida, d'aprofundiment del seguiment

a Jesús, i de relació fraterna, amical i profunda. Els grups estan formats per adolescents i joves de l'ESO, de Batxillerat i universitaris (de Tremp, La Portella, Balaguer, Andorra, Puigcerdà, La Seu d'Urgell, Martinet, Lles, Montferrer, ...). Una vintena de monitors fan possible aquesta realitat d'acompanyament al nostre bisbat, que en el seu dia, fa més d'una dècada, inicià el nostre delegat de joventut Lluís Plana, juntament amb altres persones. Estem engrescats i amb moltes ganes de poder-nos retrobar de nou presencialment, no són pocs els joves que així ens ho manifesten, trobant en els grups el calli i l'empenta que els ajuda a anar endavant en aquests moments d'incerteses, por, cansament i desconcert, com alguns d'ells ens manifesten en el grup. Veuen important el fet de posar en comú allò que els toca i ens toca viure en aquests moments, posar en comú ens ajuda a veure que no estem sols, que patim junts i també compartim la joia d'estimar-nos i saber que podem comptar els uns amb els altres. En la darra reunió d'universitaris tinguérem la bonica i joiosa sorpresa de compartir una estona amb en Lluís Plana, molt estimat per tots, ens explicà com està vivint aquests moments de malaltia i recuperació de les operacions, tot un regal que agraïm.»

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

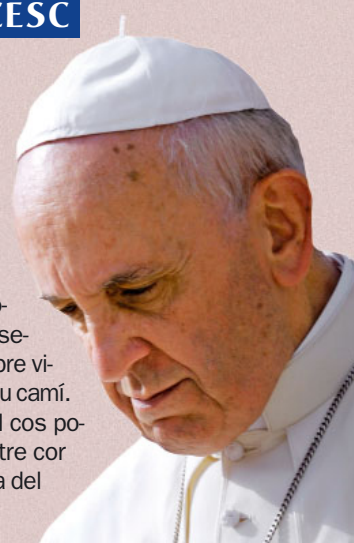

@Pontifex: «No estem fets per a somiar amb les vacances o el cap de setmana, sinó per a realitzar els somnis de Déu en aquest món. Ell ens ha fet capaçs de somiar per a abraçar la bellesa de la vida. I les obres de misericòrdia són les obres més belles de la vida» (23 de novembre).

@Pontifex: «Cuidem la fragilitat de cada home, de cada dona, de cada nen i de cada ancià, amb aquesta actitud solidària i atenta, l'actitud de proximitat del bon samarità» (24 de novembre).

@Pontifex: «Déu és més pacient que nosaltres, i qui truca amb fe i perseverança a la porta del seu cor no queda decebut» (27 de novembre).

@Pontifex: «Tots nosaltres volem a Jesús, tots desitgem seguir-lo, però hem d'estar sempre vigilants per a romandre en el seu camí. Perquè amb els peus, amb el cos podem estar en ell, però el nostre cor pot estar lluny i portar-nos fora del camí» (28 de novembre).

Lliurament del VII Memorial Bisbe Pere Tena

El VII Memorial Bisbe Pere Tena, que concedeix el Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona (CPL), fou lliurat a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona, el dia 10 de febrer de 2021 —dies natalis i aniversari del traspàs de Mons. Pere Tena i Garriga ocorregut el 2014; presidit per l'Arquebisbe, Mons. Joan-Enric Vives. El reconeixement va recaure en l'Institut Superior de Litúrgia *ad instar Facultatis*, el centre de nivell universitari d'ensenyament, investigació i divulgació de la Litúrgia i de la celebració dels sacraments, vinculat a l'Ateneu Universitari Sant Pacià de Barcelona.

Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell i President de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia (CIL) de la Conferència Episcopal Tarraconense, encapçalà l'acte, amb el President del Centre de Pastoral Litúrgica i qui rebia el Memorial, Dr. Gabriel Seguí.

Després d'unes paraules del President del CPL, Mn. Josep M. Romaguera, va oferir una *laudatio* dels mèrits de la institució premiada l'Il·lm. Sr. Dr. Joan Torra, Degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, a la qual contestà el Dr. Seguí que agraià la

distinció i traçà una breu història de la institució i el seu compromís docent i investigador. I clogué la sessió Mons. Vives que feu un record afectuós

del bisbe Tena i agrai l'entrega que duen a terme el CPL i l'Institut de Litúrgia, per a l'Església a Catalunya.

Assemblea del Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans

El 30 de gener es va celebrar de manera telemàtica l'Assemblea General Ordinària 2021 (AGO) del Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans, amb la presència activa de representants de la diòcesi d'Urgell.

S'hi van connectar el Bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sergi Gordo, encarregat de Joventut, i els responsables de més de 130 centres d'esplai d'arreu de Catalunya entre els quals els centres agrupats a la FEMN d'Urgell. El President del MCECC, Xavi Nus, va recordar que «el lleure és segur i necessari», i va demanar als centres que no perdin «la motivació i la força, i mantinguin el contacte amb els infants, joves i famílies» malgrat les circumstàncies inèdites actuals. També va avançar que «en els propers dies es reactivaran les reunions de la Taula de la Governança, generada per

la Generalitat i liderada per la Direcció General de Joventut, com a element transversal dels diferents col·lectius educatius, per començar a dibuixar les activitats d'estiu a nivell de protocols». Afegint que «a més, també volem treballar per una campanya social que doni valor i més reconeixement al lleure».

Les restriccions actuals han obligat els centres d'esplai a redissenyar i reinventar les seves activitats per tal d'adaptar-se als requeriments de les autoritats pertinents. Malgrat ser el primer contacte socialitzador que van tenir infants i joves després del confinament, els esplais, i el lleure en general, sempre han estat espais segurs que han estat pioners a l'hora d'aplicar els protocols necessaris per a evitar els contagis.

L'Assemblea va seguir l'esquema de les assemblees presencials celebrades en anys anteriors —encara

que realitzada per primera vegada de manera telemàtica—. Es va aprovar la Memòria corresponent a l'any 2020 (un repàs de les iniciatives assolides i les pendents tot reconeixent la gran tasca realitzada durant l'any malgrat les circumstàncies actuals), del Pla d'Accions 2021, del Calendari del proper any i —en matèria econòmica— del tancament del 2020 i el pressupost del 2021. A més, es va aprovar la continuïtat del projecte per a treballar la perspectiva d'igualtat dels gèneres en els Centres i Clubs d'Esplai federats i es van presentar les trobades previstes per al 2021: la Trobada de Monitors i Monitores, que serà en format telemàtic (amb una competició entre Centres i Clubs d'Esplai durant la setmana del 8 al 13 de març i formacions el 14) i la TrocaJove, la trobada de joves del MCECC que serà el 15 de maig, en format semipresencial.

Reunió del Patronat del Col·legi Sant Ermengol

A la seu del Col·legi Sant Ermengol d'Andorra la Vella es va reunir el Patronat de l'escola el dia 9 de febrer, amb la participació de tots els membres i presidit per l'Arquebisbe i Copríncep i per la Ministra d'Educació i Ensenyament Superior d'Andorra.

La Directora Sra. Maria Josep Pascual va anar guiant els diversos punts de l'ordre del dia, repassant les mesures preses per fer front a la pandèmia, les obres i millores més necessàries a l'escola, el seguiment del primer trimestre del curs i la situació del professorat, i es va aprovar una reforma del Reglament intern de l'escola.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Dimarts [ls 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, màrtir; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, religiosa franciscana.

3. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Medir, pagès, mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats màrtirs a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperc, mr.

6. ■ Dissabte [Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. *Sant Feliu de Llobregat*: sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida. Sant Virgili, bisbe; santa

Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 20,1-17 (o bé, més breu: 20,1-3.7-8.12-17) / Sl 18 / 1Co 1,22-25 / Jo 2,13-25]. Es poden llegir les lectures del cicle A: Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2.5-8 / Jo 4,5-42 (o bé, més breu: 4,5-15.19b-26.39a.40-42)]. Stes. Perpètua i Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

Diumenge II de Quaresma (B)

COMENTARI

«Aquest és el meu Fill, l'estimat, escolteu-lo»

La Transfiguració (1517-1520), de Raffaello Sanzio. Pinacoteca vaticana, Ciutat del Vaticà, Roma (Itàlia)

Sovint les aparences amaguen l'autèntica realitat. Ho veiem tant a la primera lectura com a l'Evangelí.

La primera lectura presenta un fet enormement dramàtic: *Pren Isaac, el teu fill únic, que tant estimes i allà, dalt de la muntanya, sacrifica'l en holocaust.* Terrible aquesta ordre del Senyor. Però Abraham està disposat a complir la voluntat de Déu: *Agafà el ganivet per degollar el seu fill.* Però Déu no vol vides humanes: *Deixa estar el noi, no li facis res.* El que vol és l'acceptació de la seva voluntat: *Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, t'ompliré de benediccions i la teva descendència serà tan nombrosa com les estrelles del cel i els grans de sorra de les platges.*

A l'Evangelí hem llegit la transfiguració de Jesús. Aquell que semblava un home normal i corrent tal com el veien els deixebles dia a dia, *es transfigurà davant d'ells; els seus vestits es tornaren fulgurants; se li apareixen Moisès i Elies i se sent del núvol estant una veu: Aquest és el meu Fill, el meu estimat, escolteu-lo.* Aquest Jesús que feia poc parlava d'anar a morir, al qual Pere va renyar per aquestes paraules, ara és el Fill estimat de Déu, al qual cal escoltar, precisament quan parla de creu, de seguiment, de mort, perquè és el Fill estimat, el model de Fill. Pere volia *fer tres cabanes* per quedar-se sempre a la muntanya, però ara ell i els seus companys, *no veieren ningú més sinó Jesús tot sol.* Ara és l'hora de seguir Jesús en la creu i en la mort. Ja arribarà l'hora de gaudir de la transfiguració, de la resurrecció. Per això Pau exclama: *Jesucrist, el qui va morir, més encara el qui va ressuscitar és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.* Per això pregunta: *Si tenim Déu a favor nostre, ¿qui tindrem en contra? Ell que va entregar el seu propi Fill per nosaltres, no estarà disposat a donar-nos-ho tot?* Avui se'ns demana la disponibilitat d'Abraham i escoltar el Fill estimat de Déu perquè el camí és la creu, però el terme final és la resurrecció, l'experiència real de l'amor de Déu.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: «Abraham.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «Pren, si et plau, Isaac, el teu fill únic, que tant estimes, ves-te'n al país de Morià, i allà, dalt de la muntanya que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust.» Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar i apilà la llenya. Llavors agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham.» Ell li respongué: «Aquí em teniu.» L'àngel li digué: «Deixa estar el noi, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refusat el teu fill únic.» Llavors Abraham alçà els ulls i veié un moltó agafat per les banyes en una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: «Escolta l'oracle del Senyor: "Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els nadius del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït el que jo t'havia manat"».

▶ Salm responsorial (115)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,31b-34)

Germans, si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra? Ell, que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill? Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 9,2-10)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els duqué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» No sabia pas què dir, d'esglaiats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo.» Immediatament, mirant al seu voltant, ja no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells. Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no referissin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts. Ells retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts».

▶ Lectura del libro del Génesis (Gén 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquellos días, Dios puso a prueba a Abrahán. Le dijo: «¡Abrahán!». Él respondió: «Aquí estoy». Dios dijo: «Toma a tu hijo único, al que amas, a Isaac, y vete a la tierra de Moria y ofrécemelo allí en holocausto en uno de los montes que yo te indicaré». Cuando llegaron al sitio que le había dicho Dios, Abrahán levantó allí el altar y apiló la leña. Entonces Abrahán alargó la mano y tomó el cuchillo para degollar a su hijo. Pero el ángel del Señor le gritó desde el cielo: «¡Abrahán, Abrahán!». Él contestó: «Aquí estoy». El ángel le ordenó: «No alargues la mano contra el muchacho ni le hagas nada. Ahora he comprobado que temas a Dios, porque no te has reservado a tu hijo, a tu único hijo». Abrahán levantó los ojos y vio un carnero enredado por los cuernos en la maleza. Se acercó, tomó el carnero y lo ofreció en holocausto en lugar de su hijo. El ángel del Señor llamó a Abrahán por segunda vez desde el cielo y le dijo: «Juro por mí mismo, oráculo del Señor: por haber hecho esto, por no haberte reservado tu hijo, tu hijo único, te colmaré de bendiciones y multiplicaré a tus descendientes como las estrellas del cielo y como la arena de la playa. Tus descendientes conquistarán las puertas de sus enemigos. Todas las naciones de la tierra se bendecirán con tu descendencia, porque has escuchado mi voz».

▶ Salmo responsorial (115)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de los vivos.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,31b-34)

Hermanos: Si Dios está con nosotros, ¿quién estará contra nosotros? El que no se reservó a su propio Hijo, sino que lo entregó por todos nosotros, ¿cómo no nos dará todo con él? ¿Quién acusará a los elegidos de Dios? Dios es el que justifica. ¿Quién condenará? ¿Acaso Cristo Jesús, que murió, más todavía, resucitó y está a la derecha de Dios y que además intercede por nosotros?

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 9,2-10)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a Juan, subió aparte con ellos solos a un monte alto, y se transfiguró delante de ellos. Sus vestidos se volvieron de un blanco deslumbrador, como no puede dejarlos ningún batanero del mundo. Se les aparecieron Elías y Moisés, conversando con Jesús. Entonces Pedro tomó la palabra y dijo a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estemos aquí! Vamos a hacer tres tiendas, una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». No sabía qué decir, pues estaban asustados. Se formó una nube que los cubrió y salió una voz de la nube: «Este es mi Hijo, el amado; escuchadlo». De pronto, al mirar alrededor, no vieron a nadie más que a Jesús, solo con ellos. Cuando bajaban del monte, les ordenó que no contasen a nadie lo que habían visto hasta que el Hijo del hombre resucitara de entre los muertos. Esto se les quedó grabado y discutían qué quería decir aquello de resucitar de entre los muertos.